

Η ΕΤΑΙΡΙΑ ΣΚΟΠΙΑ ΚΑΙ Ο «ΠΟΛΥΣ ΟΧΛΟΣ»

υπό της κ. Άννας Μπουρδάκου

Συνήθως ἀκοῦμε νά γίνεται λόγος γιά τήν Σκοπιά τῶν «Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά». Ὅμως αὐτό δέν εἶναι ἀληθινό. Ἡ Σκοπιά δέν ἀνήκει στούς «Μ.τ.Ι.», ἀλλά στόν «πιστό καί φρόνιμο δοῦλο». Ποιός εἶναι αὐτός; Ἴδου:

Στό βιβλίο τῆς ἐταιρίας «Οἱ Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά. Διαγγελεῖς τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ» ἔκδοση 1993, πού κάνει ἀναφορά σέ ἀρθρα τῆς Σκοπιάς τῆς 1ης καί 15ης Ἰουλίου τοῦ 1938, διαβάζουμε στήν σελ. 219: «Ὡστόσο γιά νά εἶναι ξεκαθαρισμένα τά πράγματα, τονίστηκε πώς, ὅταν ἡ Σκοπιά ἀναφερόταν στήν «Ἐταιρία», δέν ἐννοῦσε ἕνα ἀπλό νομικό ὄργανο, ἀλλά τό σῶμα τῶν Χοιμαμένων Χοιστιανῶν οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἰδρῦσει ἐκεῖνο τό νομικό ὄργανο καί τό χρησιμοποιοῦσαν. Συνεπῶς ἡ ἔκφραση αὐτή σήμαινε τόν «πιστό καί φρόνιμο δοῦλο» μέ τό Κυβερνῶν Σῶμα του».

Ἀκολουθεῖ ἡ δήλωση τῶν ὁπαδῶν: «Ἐμεῖς ἡ ομάδα τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ... ἀναγνωρίζουμε ὅτι ἡ κυβέρνησις τοῦ Θεοῦ εἶναι καθαρὰ θεοκρατία... καί ὅτι «Η ΕΤΑΙΡΙΑ» εἶναι ὁ ὁρατός ἐκπρόσωπος τοῦ Κυρίου στή γῆ...».

Κατ'αὐτόν τόν τρόπο «Η ΕΤΑΙΡΙΑ» - δηλαδή, ὁ πιστός καί φρόνιμος δοῦλος μέ τό Κυβερνῶν Σῶμα του- εἶναι τό «κανάλι τοῦ Θεοῦ», ὁ «ἐκπρόσωπος του στή γῆ», ὁ «ἀγωγός» του μέσω τοῦ ὁποῖου ρέουν στή γῆ τά πάντα. Κρατᾷ καλά ὅλες τίς ἀρμοδιότητες καί μάλιστα θεοκρατικά. Ἐπιβάλλει τίς ἀπόψεις του σάν ἀληθινές, ἀνεξάρτητα ἀν ἄλλες εἶναι αὐτές τώρα, διαφορετικές ἦσαν χθές, καί καινούριες θά προκύψουν αὔριο. Αὐτό δέν ἀπασχολεῖ καθόλου τήν Ἐταιρία, διότι μεθοδεύει συστηματικά τήν σκέψη τῶν ὁπαδῶν τῆς νά δέχονται ἀβασάνιστα ὁ,τιδήποτε προέρχεται ἀπό αὐτήν, τόν «ἀγωγό» τοῦ Θεοῦ, βάσει τοῦ γνωστοῦ: «ἀνταρσία ἐναντίον τοῦ “δοῦλου” εἶναι ἀνταρσία ἐναντίον τοῦ Ἰεχωβά». Μ' αὐτόν τόν τρόπο ἐκδηλώνεται ἡ καταπίεση τῆς Σκοπιάς πάνω στά θύματά τῆς καί ἀρχίζει ἡ ἐξάρτησή τους, ἡ πλήρης ὑποταγή στήν ἀπο-

λυτότητα τοῦ «δοῦλου», στό κυριαρχικό του «δικαίωμα» πάνω σε ἀνθρώπινες ψυχές! Ἔτσι, ἡ Σκοπιά εἶναι τοῦ «δοῦλου» καί ὄχι τῶν «Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά». Αὐτοί, εἶναι δικοί τῆς, εἶναι τά «πρόβατα» πού τῆς ἀνήκουν, εἶναι ἕνα ἀπό τά ὑπάρχοντά τῆς, αὐτοί πού ἡ σωτηρία τους ἀπό τήν μεγάλη σφαγή τοῦ Ἀρμαγεδδῶνος ἐξαρτᾶται ἀπό τήν προσφορά τους τώρα, πνευματικά καί κατά γράμμα, στούς «πνευματικούς ἀδελφούς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ». Δηλαδή, ἀποδοχή τῶν ἐνταλμάτων τοῦ «δοῦλου» καί ἔργο. Ἔργο: ὦρες γραμμένες στά προσωπικά δελτία, πόσα βιβλία, (βιβλιάρια καί διάφορα ἔντυπα, διαθέτει ὁ καθένας καί ἔλεγχος κατά διαστήματα ἀπό τοὺς ὑπευθύνους.

Τί προκύπτει; Τό «κυβερνῶν σῶμα» εἶναι ὁ ἀπόλυτος κυρίαρχος πάνω σέ ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι πρέπει νά διαγράψουν κάθε τί πού δέν προέρχεται ἀπό τήν ἐταιρία. Δέν πρέπει νά ἀσχολοῦνται μέ τά κοινωνικά ζητήματα διότι αὐτά, ὑποτίθεται, ἀνήκουν στό σατανικό σύστημα πραγμάτων, πού θά καταστραφεῖ στήν φοβερή ἡμέρα τῆς μεγάλης μάχης. Δέν συμμετέχουν σέ πατριωτικές ἐκδηλώσεις, διότι δέν ὑπάρχει πατρίδα γι' αὐτούς (αὐτά ἔχουν ὑποτίθεται καταργηθεῖ, ἀφοῦ ὁ καιρός τους τελείωσε τό 1914, ὅποτε ἀρχισε νά βασιλεύει ὁ Ἰησοῦς, ἀφοῦ τότε γεννήθηκε ἡ βασιλεία), αὐτοί δέ, εἶναι «προσεβευταί» τῆς κυβερνήσεως - βασιλείας τοῦ Θεοῦ στόν τόπο πού γεννήθηκαν καί κατοικοῦν. Ἐν ὀλίγοις, εἶναι ἐκπρόσωποι τοῦ «κυβερνῶντος σώματος» τῆς ἐταιρίας Σκοπιά. Τί ὑπολείπεται, μήπως ἡ οἰκογένεια; Μά αὐτή, ἐάν δέν εἶναι ἤδη «Μ.τ.Ι.», δέν ὑπολογίζεται καθόλου, διότι εἶναι ὁπαδοί τῆς ψευτικῆς θρησκείας, τῆς πόρνης τῆς Βαβυλῶνος, ἐναντίον τῆς ὁποίας πρέπει νά ὑπάρχει μῖσος συνεχές. Τό «θεοσεβές» μῖσος, νά μισοῦν ὅ,τι μισεῖ ὁ Ἰεχωβά Θεός.

Πρέπει βέβαια νά ξεκαθαριστεῖ γιά ποιόν Θεό μιλάει ἡ Σκοπιά καί πῶς τόν παρουσιάζει. Ἀκόμη ποιόν Χριστό κηρύττει, καί ὅταν ἀναφέρε-

ται στό Ἅγιο Πνεῦμα, πῶς τό πιστεύει. Φυσικά πάντοτε μέσα ἀπό τόν γραπτό της λόγο.

Ἡ ἑταιρία ἀρνεῖται τόν Τριαδικό Θεό τόν ὁποῖο καί χαρακτηρίζει Βαβυλωνιακῆς καί εἰδωλολατρικῆς προελεύσεως.

Διαβάζουμε στά ἔντυπά της ὅτι πιστεύει στόν ἕνα Θεόν τόν Πατέρα. Αὐτός εἶναι ὁ μόνος ἀληθινός Θεός, τοῦ ὁποῖου τό «προσωπικό ὄνομα» εἶναι «Ἰεχωβά». Εἶναι, λένε, ὁ Δημιουργός ὄλων τῶν πλασμάτων, ὁ Βασιλεὺς πού ἔχει τό θρόνο του στόν οὐρανό, ἐπάνω στόν ὁποῖο κάθεται καί δέν μετακινεῖται, διότι, γιά ὅ,τι θέλει νά γίνει, στέλνει τό Ἅγιο Πνεῦμα Του καί τό διεκπεραιώνει. Ἔτσι, δέν εἶναι πανταχοῦ παρών. Εἶναι αἰώνιος καί ὁ μόνος κυρίαρχος τοῦ σύμπαντος, ὅμως σύμφωνα μέ ὅσα διδάσκονται ἀπό τήν ἑταιρία οἱ «Μ.τ.Ι.», ἐπειδή τόν Θεό τόν «προκάλεσε» ὁ Σατανᾶς στόν κῆπο τῆς Ἐδέμ, καί ἀμφισβήτησε τήν κυριαρχία του βρέθηκε ἐκτεθειμένος (ὁ Θεός!) καί ἀναγκάστηκε νά προβεῖ σέ παραχωρήσεις. Πρόκειται γιά τό «ἐπίμαχο ζήτημα». Παραχώρησε λοιπόν ὁ Θεός προθεσμία 6000 ἐτῶν στόν διάβολο γιά νά ἀποδείξει τούς ἰσχυρισμούς του. Ὁ Θεός θέτει πλέον σάν σκοπό του, νά ἀγιάσει τό ὄνομά του καί νά ἐξαλείψει τήν μομφή πού ἔχει συσσωρευθεῖ ἐπάνω σ'αυτό. Ἐπίσης νά δικαιώσει τήν διακυβέρνησή του. Χρειάζεται ὅμως χρόνο, καί ἐνῶ ὁ Σατανᾶς ἔχει ἐτοιμάσει τό σπέρμα του, ὁ Θεός προσπαθεῖ νά βρεῖ σύζυγο, ἀπό τήν ὁποία θά ἀποκτήσει τό δικό του σπέρμα, μέσω τοῦ ὁποῖου θά πολεμήσει τόν διάβολο! Ἐδῶ, ὁ διάβολος προπορεύεται τοῦ Θεοῦ. Τελικά, ὁ Ἰεχωβά ἐτοιμάζει τήν ὁμοία μέ σύζυγο ὀργάνωση (!!!), ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπό τά ὅσα οὐράνια πλάσματα. Καί τό 1914, γεννᾶται ἐξ αὐτῆς τό «ἄρρεν παιδίον» πού εἶναι ἡ Κυβέρνηση τῆς Βασιλείας καί πού ἔχει ὡς προορισμό της τήν τακτοποίηση τῶν ἐκρεμμοτήτων τῆς προηγουμένης κυβερνήσεως τοῦ Θεοῦ, μέ Βασιλέα τόν Ἰησοῦ Χριστό καί 144.000 συμβασιλεῖς καί ἱερεῖς. Ἀκόμη, ὁ Θεός, λέει ἡ Σκοπιᾶ, ἔχει σῶμα πνευματικό, συγκεκριμένου ὅμως σχήματος ἔχει δέ καί ἐγκεφάλο....

Παιδιά τοῦ Θεοῦ εἶναι κατὰ τήν διδασκαλία τῆς ἑταιρίας Σκοπιᾶ, μόνον οἱ 144.000 «κεχρισμένοι», τά ὑπόλοιπα πλάσματά του δέν εἶναι παιδιά Του, ἴσως κάποτε καί μέ προϋποθέσεις,

νά γίνουν ἐγγόνια του, διότι θά τά υἱοθετήσῃ ὁ Ἰησοῦς κατὰ τό τέλος τῆς χιλιετοῦς Βασιλείας καί ἀφοῦ ὑποστοῦν μιά ἐπί πλέον κρίση.

Ποῖός ὅμως εἶναι γιά τήν Σκοπιᾶ ὁ Χριστός; Ὅταν ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου, λένε, ὁ Θεός ἔστειλε τόν Υἱόν του στή γῆ. Ἔτσι ἀρχίζει νά παρουσιάζει τόν Ἰησοῦ στους «Μ.τ.Ι.» ἡ ὀργάνωση. Αὐτόν τόν Ἰησοῦ ἄλλοτε καλοῦνται νά τόν λατρέψουν οἱ «Μ.τ.Ι.» καί ἄλλοτε ὄχι. Τώρα ἡ ὀργάνωση τούς λέει ὄχι (ἐδῶ ὑπάρχει ἡ γνωστή δογματική ἀστάθεια τῆς Σκοπιᾶς), διότι ὁ Ἰησοῦς Χριστός κατὰ τήν διδασκαλία τῆς Σκοπιᾶς, δέν εἶναι ὁ Θεός, εἶναι κατώτερος τοῦ Πατέρα, ἕνας μικρότερος θεός, εἶναι θεῖος, τό πρῶτο δημιουργήμα τοῦ Ἰεχωβά. Εἶναι ἐκεῖνος πού τόν γέννησε ὁ Ἰεχωβά μέ τό ἅγιο Πνεῦμα του στόν Ἰορδάνη ποταμό. Ἐκεῖ προσδιορίστηκε ὡς ἐκεῖνος πού εἶχε σταλεῖ ἀπό τήν πνευματική ὀργάνωση, (δηλαδή τή σύζυγο τοῦ Ἰεχωβά) πού βρίσκεται στόν οὐρανό.

Ἡ ἔλευσή του δέν ἔχει σκοπό τήν σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου, αὐτό εἶναι δευτερεύον. Κατὰ τήν ἑταιρία σάν πρῶτο μέλημα του, ὁ Ἰησοῦς ἔχει νά ἀγιάσει τό ὄνομα τοῦ Ἰεχωβά καί νά δικαιώσει τήν διακυβέρνησή του - στήν κυριαρχία του. Ἐπειδή δέ στήν πορεία, ἔδειξε πιστότητα στόν Πατέρα του καί κράτησε ἀκεραιότητα, κέρδισε τήν ἀθανασία.

Στό βιβλίο της «Μπορεῖτε νά ζητε γιά πάντα στόν παράδεισο στή γῆ», ἡ Σκοπιᾶ παρουσιάζει μιά εἰκόνα μέ μιά ζυγαριά. Στόν ἕνα δίσκο εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός καί στόν ἄλλο ὁ Ἀδάμ καί ἔχει γιά λεξάντα: ὁ Ἰησοῦς, τό ἰσοδύναμο τοῦ Ἀδάμ. Κατά ποία ἔννοια εἶναι «ἰσοδύναμο»; Ὁ Ἀδάμ λέει ἡ Γραφή εἶναι δημιουργήμα, ὁ Υἱός δημιουργός. Ὁ Ἀδάμ εἶναι ἐκ τῆς γῆς καί ὅταν πέθανε στή γῆ πάλι ἐπέστρεψε. Ὁ Ἰησοῦς σάν Λόγος γεννᾶται προαιωνίως ἀπό τόν Πατέρα. Σάν ἄνθρωπος γεννᾶται στή γῆ ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου. Πεθαίνει στόν σταυρό, ἀνίσταται ἐκ τῶν νεκρῶν καί ἐν δόξῃ ἀνέρχεται στόν οὐρανό. Ποῦ λοιπόν τό ἰσοδύναμο τοῦ Ἀδάμ; Ἀκόμη στό ἴδιο βιβλίο στήν σελ. 119, ὑπάρχουν δύο εἰκόνες, ἡ μία εἰκονίζει τόν Ἰησοῦ ὡς βρέφος στήν ἀγκυλιά τῆς Παρθένου καί ἡ ἄλλη ἔχει ἕναν βασιλιά μέ ἕνα ὑψωμένο σπαθί ἐπάνω σέ ἕνα ἄλογο καί ρωτᾶ: πῶς βλέ-

πετε τόν Ἰησοῦ, σάν νικηφόρο διασιλιά ἢ σάν ἀδοθήτο μωρό; Φυσικά τό κείμενο ἀναλύει τήν θριαμβευτική του νίκη ὅταν θά συντριῖει ὅλους καί ὅλα ἐκτός Σκοπιᾶς.

Ἄκόμη ὁ Ἰησοῦς Χριστός τῆς ἐταιρίας δέν «διστάζει νά δεχθεῖ τήν ἀποστολή γιά ὑπηρεσία στήν «ἐξυψωμένη ὀργάνωση» τοῦ Ἰεχωβά. Ὡστε εἶναι καί ὑπηρετής τῆς ἐξυψωμένης ὀργανώσεως ὁ Ἰησοῦς; Αὐτόν τόν Ἰησοῦ, τόν ὑπρέτη τῆς Σκοπιᾶς, καλοῦνται οἱ «Μ.τ.Ι.» νά πιστεύσουν, καί παραταῦτα, ὀνομάζονται ἀπό τήν Σκοπιᾶ «Χριστιανοί Μ.τ.Ι.».

Κατά ποίαν ἔννοια ὅμως εἶναι Χριστιανοί, ἀφοῦ δέν εἶναι μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ; Ἄκόμη, εἶναι σωστό, βάση τῶν διδασκῶν τῆς Σκοπιᾶς γιά τό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ, νά φέρουν τό ὄνομα ἑνός κτίσματος; Ὁ Χριστός τῆς Σκοπιᾶς εἶναι ὁ Ἰησοῦς τῆς Γραφῆς; Κάθε ἄλλο. Ὅσο γιά τό Ἅγιο Πνεῦμα, κατά τήν ἐταιρία, δέν ὑπάρχει σάν πρόσωπο. Δέν εἶναι Θεός, εἶναι ἡ ἀπρόσωπος ἐνεργός δύναμη τοῦ Θεοῦ! Εἶναι σάν τόν ἠλεκτρισμό ἑνός ἐργοστασίου ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, πού ἐνῶ βρίσκεται σέ κάποια πόλη ἐξαποστέλει τόν ἠλεκτρισμό σέ ὅλη τή χώρα. Εἶναι σάν τήν αὔρα, σάν τόν ἀνεμο, σάν τήν θύελλα κ.λπ. Ἐνῶ γιά μᾶς τούς Χριστιανούς, τό Ἅγιο Πνεῦμα, εἶναι προσωπική καί ἐνσυνείδητη ὑπόσταση, Θεός τέλειος πού ἱκετεύει ὑπέρ ἡμῶν στόν Θεό - Πατέρα μέ στεναγμούς ἀλαλήτους (Ρωμ. Η' 26). Ἡ δε βλασφημία ἐναντίον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος γιά τήν ὁποία ὁ Ἰησοῦς τονίζει ὅτι δέν συγχωρεῖται (Ματθ. ΙΒ' 30-32), ἡ Σκοπιᾶ λέει, ὅτι εἶναι ἡ μή ὑπακοή στους ἀδελφούς τοῦ Χριστοῦ, στους 144.000, ἐκ μέρους τῶν ὀπαδῶν τῆς. Ἔτσι ἔχουν τά πράγματα, «δογματικά» γιά τήν Σκοπιᾶ καί αὐτά ἐπιβάλλει στόν «πολύ ὄχλο». Τί νά κάνουν οἱ δύστυχοι, τί τούς μένει, καί ἀπό ποῦ νά κρατηθοῦν;

Ὡρες ὀλόκληρες μελέτης γιά νά μάθουν γιά ἕνα Θεό Πατέρα, ἀπόμακρο, ἀκίνητο, μέ τά δικά του προβλήματα πού τόν ἀπασχολοῦν, μέ ἕνα Σατανᾶ στή μέση ἕως τό 1914 πού ἐκδιώχθηκε ἀπό τόν οὐρανό καί ἦλθε στή γῆ. Ἐκτεθειμένος καί προσβεβλημένος ὁ Θεός (στίς διάνοιες τῶν

ἀγγέλων...) περιμένει ἀπό τούς ὀπαδούς τοῦ «ἀγωγοῦ» του, νά τρέχουν γιά νά τόν δικαιώσουν, αὐτόν πού σέ τελευταῖα ἀνάλυση δέν εἶναι Πατέρας τους.

Ἐναν Ἰησοῦ, ὁ ὁποῖος δέν εἶναι Θεός, εἶναι ὅμως ἐκτελεστής, πού τόν φοβοῦνται, γιατί θά τούς κρίνει ἀνάλογα μέ τήν στάση πού κρατοῦν πρὸς τούς ἀδελφούς του (Σκοπιᾶ 15-1-2000), **ἐπομένως δέν εἶναι σωτήρας τους, ἀφοῦ ἡ σωτηρία τους ἐξαρτᾶται ἀπό τόν «πιστό καί φρόνιμο δούλο».**

Καί τό Ἅγιο Πνεῦμα τό ἀπρόσωπο τούς λέγει ὅτι εἶναι ἐκεῖνο πού τούς κινεῖ στό νά κηρύττουν.

Ἄραγε οἱ «Μ.τ.Ι.» γνωρίζουν τουλάχιστον τί εἶναι οἱ ἴδιοι; Ἐάν ἐρωτηθοῦν, ἀπαντοῦν μέ ἀνεση: εἴμαστε ὅμως «Χριστιανοί Μ.τ.Ι.» βρισκόμαστε στήν ἀλήθεια. Αὐτό γιά τόν κόσμο. Τό βέβαιο ὅμως εἶναι ὅτι γνωρίζουν τί δέν εἶναι. Ἔχει φροντίσει γι' αὐτό ἡ Σκοπιᾶ καί μάλιστα πολύ καλά. Δέν εἶναι σῶμα Χριστοῦ, δέν εἶναι μέλη τῆς ἐκκλησίας του, ἀνήκουν στήν Παλαιά Διαθήκη, ἐκεῖ τούς τοποθετεῖ ἡ Σκοπιᾶ καί αὐτοί τό ἀποδέχονται.

Αὐτό ὅμως εἶναι τραγικό, εἶναι μιά ὀδυνηρή πραγματικότητα, καί δέν εἶναι δυνατόν νά τό ἀγνοήσουμε. Ἀκούγεται πολλές φορές ἀπό τίς οἰκογένειες τῶν ὀπαδῶν τῆς Σκοπιᾶς: δέν ἀναγνωρίζω τόν ἢ τήν σύζυγό μου, τό παιδί μου εἶναι κάποιο ἄλλο άτομο. Καί βέβαια εἶναι διαφορετικό, εἶναι τό δημιούργημα τῆς Σκοπιᾶς. Δέν παύει ὅμως νά εἶναι ἕνα πλάσμα τοῦ Θεοῦ, πού γιά κάποιο λόγο ξέφυγε ἀπό τήν πορεία του γιά νά ἐνταχθεῖ στό κοπάδι τοῦ «πιστοῦ καί φρόνιμου δούλου» τοῦ ὁποίου εἶναι ἰδιοκτησία. Εἶναι οἱ «μάρτυρες τῆς Σκοπιᾶς» καί ὄχι τοῦ Ἰεχωβά. Ἔχουν τά χαρακτηριστικά τοῦ ἀνθρώπου τῆς πώσεως, ὅπως ὅλοι μας, δίχως ὅμως τήν δυνατότητα τῆς ἐν Χριστῶ καινῆς κτίσεως. Αὐτό δέν τούς ἐπιτρέπεται, εἶναι ὄντα δευτέρας κατηγορίας. Δέν εἶναι «τέκνα Θεοῦ», εἶναι ὁ «πολύς ὄχλος» πού ἀν θά εἶναι γιά ζωή ἢ γιά θάνατο αὐτό ἐξαρτᾶται ἀπό τόν «δοῦλο», δηλ. τήν Ἐταιρία.